

Flórián Tibor:

1908 április 12-én született Selmecebányán. Szülővárosa akkor Magyarországhoz tartozott, majd az első világháború után Csehszlovákiához csatolták. 4 éves korában Erdélybe került. Ez a terület az első világháborúig Magyarország szerves része volt, majd Románia egyik tartománya lett. Iskoláit magyar nyelven kezdte és mint a kolozsvári egyetem jogi fakultásának hallgatója román nyelven fejezte be.

Sorsa tipikus középeurópai sors volt. Anélkül, hogy elhagyta volna a Kárpátmedencét, anélkül, hogy országot cserélt, vagy kivándorolt volna, mire férfivá érett már 3 országban kellett élnie, és felváltva 3 hivatalos nyelvet használt, ha jogait kellett védenie. Tulfutótt nemzeti indulatok hullámzását látta maga körül, és megszokta, hogy szülőföldjén másodrendű állampolgárként kell élnie. Így lett Flórián Tibor magyar költő, az emberi jogok és a szabadság harcosa. Ellenfele minden elítéletnek, kiváltságnak és megkülönböztetésnek.

Amikor 1938-ban egy román költő kötetét anyanyelvére fordította, a kötet elé írt előszavában úgy tett hitvallást magyarsága mellett, hogy a Kárpátmedence népei számára is megrajzolta a békés együttélés útját. Azt az utat, amely a gyűlölelettől, önzéstől és faji gőgtől megtisztult nemzeti érzésen át eljut minden fajnak és magának az Embernek megbecsüléséig. Flórián Tibor megmaradt magyarnak, de szóban és írásban testvérének nevezte a románokat, a szlovákokat, horvátokat, a Kárpátmedence minden népét. Fajától és felekezettől függetlenül magát az Embert szerette, aki Isten arcát hordozta.

Több verskötete jelent meg és irodalmi társaságok választották tagjaik sorába. Versei és prózai írásai a Kárpátmedence 4 országának magyar lapjaiban és folyóirataiban jelentek meg. Felolvasó kör-

utakon szerepelt. Verseiből főként román nyelvre fordítottak.

Életszemlélete és emberi magatartása magától értetődően kijelölte számára azt az utat, amelyet a második világháború után járnia kellett. A nyugatot választotta.

Erdély 5 év alatt kétszer cserélt gazdát, és sok erdélyi bolyongott a világ országutjain két állampolgársággal. 1947-ig még több hazai folyóiratban, és egy nagy, illusztrált antológiában jelentek meg Flórián Tibor versei. Az újra Romániához csatolt Erdélyből pedig 1948-ban új helyhatósági bizonyítványt küldtek utána és hívogató leveleket az ottani magyar írók. Nyugattól és Amerikában való letelepedés gondolatától azonban már semmi sem tudta eltéríteni.

Flórián Tibor - saját bevallása szerint - életében először itt, Amerikában érezte magát szabadnak és egyenlőnek mindenkivel. Középeurópában mindig másodrendű állampolgár volt, Nyugateurópában pedig csak hontalan személy. Itt látta életében először megvalósulni a csodálatos kísérletet, hogy a demokrácia jóvoltából a világ minden fajtája és felekezete békés testvériségben élhet egymás mellett, egyetlen országban. Ez az amerikai életforma mutatja az egész világnak az egyetlen járható utat egy szebb jövő felé.